

[Poul Møller.]

ved tredje behandling rejste spørgsmålet om Grønlands landsråd og Flatøbogen i det høje ting. Der har været 3 år, i hvilke undervisningsministeriet kunne have indhentet en udtalelse vedrørende lovforslaget fra Grønlands landsråd. Han kan endvidere se førstebehandlingen i efteråret 1964, hvor jeg rejste spørgsmålet over for den højtærede undervisningsminister her i folketinget. Der har derfor været mulighed for at indhente denne udtalelse. Sagen haster jo ikke — som det så ofte er sagt — mere, end at vi også kunne tage skyldigt hensyn til det Grønland, som er en del af det danske rige, og hvis synspunkter også vi i det høje ting skal værne om og værgе for.

Den højtærede undervisningsminister vender gentagne gange tilbage til det standpunkt, jeg indtager — og som han med sin ubestridelig logiske sans prøver på at gøre til et fuldstændig fjollet standpunkt — nemlig at jeg bygger mine synspunkter på det, som den danske videnskab kan acceptere i denne sag. Da jeg startede som ordfører vedrørende dette lovforslag, var jeg ikke mere kyndig i sagen, end den højtærede undervisningsminister var. Jeg har i den periode, hvor lovforslaget har været til behandling, set forskellige undervisningsministre stå med ét standpunkt, og over for det har jeg set den danske videnskabs standpunkt. Er det så slemt, og er det så uværdigt, at en folketingsmand siger: hvis jeg skal vælge mellem de sagkyndiges udtalelser og skøn og den højtærede undervisningsministers skøn, så vælger jeg at bygge på de sagkyndiges skøn i denne sag? Vi skal selvfølgelig ikke lade os diktere af sagkundskaben. Men når sagkundskaben kommer til os og siger: der er 3 muligheder, én, vi helst vil have: en nordisk løsning; én, vi dernæst kan acceptere: en dansk-islandsk løsning; og endelig en tredje, som vi kan acceptere, nemlig at vi begrænser kriteriet til at omfatte det, der er erhvervet i Island fra islændinge — så er det, jeg siger, at så er videnskaben jo ræsonnabel i denne sag, så er videnskaben jo indstillet på at få en løsning. Skulle man så ikke hellere lytte til den sagkyndige videnskab end til den sagkundskab, som den højtærede undervisningsminister mener sig i besiddelse af? Jeg har i hvert fald foretrukket det sidste,

måske også fordi jeg har større tillid til videnskabsmændene, end jeg har til ministeren.

Det er ganske karakteristisk for den behandling, der har fundet sted i dag, at frykten for en folkeafstemning, denne animositet over for en folkeafstemning, kommer — denne gang som tidligere — fra partier, som man egentlig skulle tro byggede meget mere på et bredt udsnit af det danske folk. Man har talt om folkeligt udsyn; den højtærede undervisningsminister har været inde på det folkelige udsyn. Jeg tror, vi har et folk med et vidt udsyn og med vide perspektiver, og jeg tror, at den højtærede undervisningsminister ligesom den højtærede statsminister skulle have tillid til det danske folk og lægge denne sags afgørelse ud til det.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg er naturligvis ganske enig med det ærede medlem hr. Poul Møller i, at hvis lovforslaget her ved tredje behandling havde fået en tilføjelse om, at loven kunne begæres sendt til folkeafstemning, ville vi have været i overensstemmelse med forfatningen. Mine bemærkninger byggede på den — forstår jeg nu — misforståelse, at det ærede medlem appellerede til den højtærede statsminister om at etablere en administrativt tilrettelagt folkeafstemning. Jeg synes, at det ærede medlem selv har bidraget til denne misforståelse, for det ærede medlem kunne jo have stillet ændringsforslag om en sådan tilføjelse både ved anden og ved tredje behandling af dette lovforslag.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte, at spørgsmålet om Grønland tidligere havde været draget frem. Det gør det da kun endnu mere mærkeligt, at det ærede medlem først efter anden behandling, først efter at betænkningen var afgivet, fandt anledning til at bede os spørge . . . (Poul Møller: Kunne ministeren ikke havde undersøgt dette spørgsmål, uden at jeg havde spurgt?) . . . Jo, men der er måske en gang imellem ting, vi må have det ærede medlem til at hjælpe os med; her havde det være nærliggende, somme tider synes jeg, det er mindre nødvendigt, men her havde det være fornuftigt.

Det ærede medlem kom igen ind på spørgs-